

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.4/2024/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. március 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette miatt terhelt1 volt szerződéses törzsőrmester I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. november 7. napján kihirdetett 42.Kb.46/2023/20-I. számú ítéletét megváltoztatja.

A terhelt1 volt törzsőrmester I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1000 (ezer) forintra enyhíti.

A 300.000 (háromszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel pénzbüntetés összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A 300.000 (háromszázezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 3 (három) hónapi részletfizetést engedélyez. Egy-egy részlet összege 100.000 (százezer) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 volt törzsőrmester I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. december 5. napján, előkészítő ülésen kihirdetett 42.Kb.46/2023/20. számú ítéletével terhelt1 volt törzsőrmester I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntetében [Btk. 408. § (1) bekezdés b) pont]. Ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 450.000 forint pénzbüntetés megfizetésére

három hónapi részletfizetést engedélyezett, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] Szükséges rögzíteni azt is, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség a NY.354/2021. számú vádiratában terhelt¹ volt törzsőrmester I. rendű vádlotton kívül terhelt² II. rendű és terhelt³ III. rendű vádlottakat is a Btk. 408. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntetével vádolta. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa terhelt² pe. II. rendű vádlottat a jelen felülbírálattal részlegesen érintett 42.Kb.46/2023/20-I. számú ítéletében a Btk. 408. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette miatt 1 év börtönfokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a vádlott – végrehajtása esetén – a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az ítélet terhelt² II. rendű vádlott vonatkozásában 2023. november 7. napján jogerőre emelkedett.

[3] Ezen túlmenően a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. december 5. napján tartott előkészítő ülésen az ugyanezen napon kelt 42. Kb. 46/2023/22-I. számú ítéletében terhelt³ pe. III. rendű vádlottat a Btk. 408. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette miatt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy – végrehajtása esetén – a vádlott a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az ítélet a III. rendű vádlottal szemben 2023. december 5. napján jogerőre emelkedett.

[4] A kihirdetett ítéletet az ügyész az I. rendű vádlott tekintetében is tudomásul vette. Az I. rendű vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a védő a törvényes határidőn belül a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést.

[5] Az I. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a súlyosító körülményeket maradéktalanul, míg az enyhítő körülményeket csak részben vette figyelembe és nem mérlegelte azokat kellő nyomatékka. Emellett az elsőfokú ítélet indokolásában megállapított tényállás hiányos, illetve részben iratellenes, tekintettel arra, hogy a 4. oldal 9. bekezdésében szereplő megállapítás az indokolás egyéb részeivel és a vádiratban foglalt tényállással is ellentétes, ezért annak helyesbítésére kell, hogy sor kerüljön a másodfokú eljárásban. Hivatkozása szerint az indokolás 4. oldalának 4. bekezdése a pénzbüntetés egy napi tételre eső összegének meghatározása vonatkozásában ellentétes az ítélet rendelkező részével. A védő utalt arra, hogy bár a Fővárosi Fellebbviteli Ügyészség az átiratában helyesen észlelte a „tanú⁴ büntetés-végrehajtási őrmester” személyét indokolatlanul feltüntető nyilvánvaló elírást, az ő álláspontja szerint nem elegendő a mondatrész mellőzése, hanem az általa iratellenesnek tartott megállapítás ügyiratok alapján történő helyesbítése is szükséges. A védő álláspontja szerint az ítélet büntetéskiszabásra vonatkozó indoklására, valamint az alkalmazandó Btk. rendelkezéseire figyelemmel a rendelkező részben meghatározott pénzbüntetés egy napi tételnek megfelelő összegének és ezzel összefüggésben az engedélyezett részletfizetés összegének kijavítása szükséges a törvényi minimumnak megfelelő összegre. A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe enyhítő körülményként azt, hogy a védence közeli hozzátartozóiról – édesanyjáról, nagymamájáról – gondoskodik. Az időmúlás értékelésével kapcsolatban pedig arra hivatkozott, hogy a hosszan tartó büntetőeljárás rendkívül súlyos egzisztenciális

bizonytalanságot és extrém stresszt jelentett a terhelt számára. Ezért a védő a pénzbüntetés napi tételei számának csökkentését és az egy napi tételnek megfelelő összegnek a törvényi minimumnak megfelelő 13000 forintban, illetve a Btk. 2. §-ra figyelemmel az elkövetéskor hatályos törvényi rendelkezés szerinti 1.000 forintban történő megállapítását kérte.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.913/2023/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában előkészítő ülésen az I. rendű vádlott beismerő, a vádirati történeti tényállást és minősítést nem vitató, a tárgyalásról történő lemondását tartalmazó nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti végzésével elfogadta, majd a vádlott bűnösségét a Btk. 408. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntetében megállapította. Az ítéletben rögzített tényállás azonban nyilvánvaló elírást tartalmaz, mert az elbírált bűnügyben terheltként nem szerepel tanú4 büntetés-végrehajtási őrmester megnevezésű személy, így e mondatrészt mellőzni szükséges.

[7] A büntetéskiszabás keretében kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság terhelt1 volt szerződéses törzsőrmester I. rendű vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket vizsgálta, majd a törvénnyel első ízben összeütközésbe került vádlottal szemben – a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtak indokolt felhívásával – a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést szabott ki. E pénzbüntetés napi tételszáma arányban áll az elbírált büntett tárgyi súlyával, míg a napi tételhez a törvényi minimumhoz közeli mértékben rendelt összeg méltányos. Az ügyészi álláspont szerint az I. rendű vádlott rendelkezik e pénzbüntetés megfizetéséhez a szükséges egyéni anyagi teherbíró képességgel. Rámutatott, hogy a bűnügyben nem mutatható fel olyan, eddig bírói értékelési körbe nem vont nyomatékos körülmény, amelyre alapítottnan a kiszabott büntetés enyhíthető lenne, így a védőnek ezt kezdeményező fellebbezése az ítéltáblai eljárásban nem foghat helyt. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság további méltányosságot gyakorolva engedélyezett részletfizetést az I. rendű vádlott részére.

[8] A leírtak alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.46/2023/20-I. számú elsőfokú ítéletét – a hivatkozott elírás mellőzésével – terhelt1 volt szerződéses törzsőrmester I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 605. § (1) bekezdésének megfelelően hagyja helyben.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[10] Az I. rendű vádlott védője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat a Be. 590. § (9)

bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlottra vonatkozó rendelkezéseit érinti.

[11] A felülbírálat ezért csupán az I. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A védő a Be. 584. § (3) bekezdés b) pontja alapján a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésekre a későbbiekben nem terjesztheti ki, a kizárólag enyhítésre irányuló fellebbezése rögzült. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta az I. rendű védő által a fellebbezés írásbeli indokolásában előadott, a tényállás hiányosságára, illetve iratellenességére, a tényállás helyesbítésének szükségességére vonatkozó – ebből következően a tényállás megalapozatlanságára – hivatkozását, a védő fellebbezése e tekintetben eredményre nem vezethetett.

[12] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést.

[13] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályoknak megfelelően járt el. Az I. rendű vádlott bűnösséget a vád szerinti bűncselekményben beismerte, a vádirati történeti tényállást és minősítést nem vitatta, ezen túlmenően lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék katonai tanácsa tehát helyesen járt el, amikor a vádlott beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti végzésével elfogadta, az e tárgyban hozott végzése törvényes.

[14] Ugyanakkor az elsőfokú ítélet szerkesztése – a sorszámozott bekezdések hiányában – nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen ügyviteli szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt.

[15] A másodfokú katonai tanács korábbi határozataiban többször kifejtette, hogy különösen egy hosszabb terjedelmű határozat esetében annak áttekintését, felülbírálatát, a büntetőeljárásban részt vevő felek általi hivatkozások megtételét, a határozat nyomtatása során esetleg bekövetkező problémák (egyes sorok, bekezdések áttolódása a következő oldalra) miatt is a bekezdések sorszámozásának hiánya jelentősen megnehezítheti.

[16] Az elsőfokú katonai tanács a fentiekre tekintettel az előkészítő ülésen a vádlottat a bűnösséget beismerő vallomását elfogadó végzésének meghozatala után már csupán a személyi körülményeivel kapcsolatosan nyilatkoztatta, majd az előkészítő ülés alapján a vádirati tényállással egyezően az ítélet 2. oldalának utolsó bekezdésétől a 3. oldal 6. bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített.

[17] Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette az I. rendű vádlott gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményét. Ezzel kapcsolatosan alappal hivatkozott mind az ügyészség, mind pedig a védő arra, hogy a határozat 4. oldal 8. bekezdésében – nem a tényállásban, hanem az ítélet jogi minősítésre vonatkozó részében – nyilvánvaló elírás történt, mert jelen felülbírálat tárgyát képező ügyben tanú4 bv. őrmester nevű személy semmilyen eljárési pozícióban nem szerepelt, a vádiratban sem volt nevesítve. tanú4 bv. őrmester helyett nyilvánvalóan terhelt3 III. rendű vádlott nevét szükséges megjelölni az ítélet 4. oldal 8. bekezdésében. Ezzel a pontosítással, a két név kicserélésével az rögzíthető az ítélet indokolási részében, a bűncselekmény minősítése tekintetében, hogy terhelt1 volt törzsőrmester I. rendű vádlott azzal a magatartásával, terhelt2 pe. II. rendű és terhelt3 pe. III. rendű vádlottakkal együtt a bank2 engedélye nélkül az cég1 IB brókereként, valótlan tartalmú állításokkal POA szerződést kötöttek FX kereskedés céljából tanú2tal és tanú1nal, majd az ő nevükben eljárva az cég1 számláján elhelyezett pénzükkkel internetes FX pénzügyi kereskedést végeztek, elkövette a Btk. 408. § (1) bekezdésének b) pontjába ütköző és aszerint minősülő jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntettét.

[18] A büntetés enyhítésére irányuló védői fellebbezés megalapozott.

[19] Helyesen értékelte az elsőfokú katonai tanács az I. rendű vádlott javára a bűnösségre is kiterjedő, feltáró, beismerő vallomását, a megbánó magatartását, a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, hiszen a vádirattal egyezően megállapított ítéleti tényállás szerinti elkövetési idő 2016. március 4. és 2016. október 13., utóbbi óta is mintegy hét és fél év telt el. Azonban helytállóan érvelt azzal is, hogy az időmúlás nagyobb nyomatékkel nem vehető figyelembe, tekintettel arra, hogy az I. rendű vádlott büntetőeljárás hatálya alá jóval később került, hiszen a gyanúsított kihallgatására 2022. május 2. napján került sor. Az azóta bekövetkezett időmúlás tehát nem olyan jelentős, hogy nagyobb nyomatékkel lehessen a vádlott javára értékelni.

[20] Helyesen járt el a törvényszék, amikor az I. rendű vádlott javára értékelte az egészségi állapotát is, hiszen a vádlott a 2023. november 7. napján tartott előkészítő ülésen tett nyilatkozata szerint egy vesével él, emiatt rendszeresen kontrollra jár, továbbá a gerincén is észleltek kóros elváltozásokat, melyből sérv kialakulása is lehetséges. Emellett szívritmus zavart is diagnosztizáltak nála. Alappal foglalt állást a törvényszék akként, hogy a vádlott esetében a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény, hiszen ez esetében alkalmazási feltétel volt.

[21] A másodfokú katonai tanács a fentiekén túlmenően az I. rendű vádlott javára értékelte azt, hogy édesanyja ideggyógyászati kezelés alatt áll, a vádlott őt anyagilag is támogatja, bár a támogatás összege nem ismert. Javára értékelhető, hogy fentiek miatt a szellemi hanyatlásban szenvedő nagyszülője is az ő gondoskodására szorul.

[22] Megalapozottan értékelte azonban az I. rendű vádlott terhére a katonai tanács, hogy a cselekményei egy részének ideje alatt pénzügyi referensként, tehát pénzügyi szakemberként dolgozott.

[23] Mindezen bűnösségi körülményeket vizsgálva és összevetve indokoltan foglalt úgy állást a törvényszék katonai tanácsa, hogy az egyébként három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt elkövető I. rendű vádlott személyéből

fakadó társadalomra veszélyességére, a számba vehető enyhítő körülmények túlsúlyára, a terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a büntetés kiszabása során helye van a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt alkalmazásával a Btk. 50. és 51. §-aiban írt pénzbüntetés kiszabásának.

[24] A Btk. 2. § (1) bekezdése szerint a bűncselekményt – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni. A (2) bekezdésben írt egyik kivétel, hogy amennyiben a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni. A (3) bekezdés szerinti kivétel a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai alapján büntetendő cselekmény elbírálására vonatkozik.

[25] Jelen esetben sem a (2), sem pedig a (3) bekezdésben írt kivételes szabály nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy jelen ügy tárgyát nem az ott írt bűncselekmény elbírálása képezi. Az elkövetéskor hatályos büntető törvény 50. § (3) bekezdése a pénzbüntetés kiszabása esetén a pénzbüntetés napi tételeinek számát 30-tól 540-ig terjedő tartamban, míg egy napi tétel minimum összegét 1.000 forintban határozta meg. Ezzel szemben az elbíráláskor hatályos büntető törvény a napi tétel számot ugyanúgy határozza meg, azonban egy napi tétel legkisebb összegét a Btk. 50. § (3) bekezdése 1.300 forintban állapítja meg. Ebből következően jelen esetben az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazásának van helye.

[26] A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint az I. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma (300 napi tétel) a terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel arányban álló. A Btk. 50. § (1) bekezdése szerint a pénzbüntetés egy napi tételének összegét a vádlott/elkövető vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyaihoz, életviteléhez mérten kell megállapítani. Jelen ügyben szem előtt tartva azt, hogy az I. rendű vádlott bevallott jövedelme 350.000 forint, ezen kívül egy 3 millió forint értékű gépkocsival rendelkezik, illetőleg közeli hozzátartozóiról gondoskodik, vele szemben indokolt a pénzbüntetés egy napi tételének összegét az elkövetéskor hatályos törvényi minimumban meghatározni. Az így kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés az, ami a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok elérésére alkalmas, szükséges, egyben elégséges is, és megfelel az ítélet belső arányosságainak is.

[27] A másodfokú katonai tanács a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján a vádlott részére az így kiszabott 300.000 forint pénzbüntetés megfizetésére engedélyezte a három havi részletfizetést azzal, hogy egy-egy részlet összege 100.000 forint. Egyben a büntetés enyhítésére tekintettel a Btk. 51. § (1) bekezdésében foglaltak alapján ezen összegű pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[28] A fellebbviteli katonai tanács a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

Budapest, 2024. március 20.

Dr. Török Zsolt hb. dandártáborok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k. Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

bíró előadó
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.46/2023/20-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.4/2024/6. számú ítéletében írt változtatással 2024. március 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. március 20.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke